

không, tôi gặt đầu bảo biết, biết hết. Sự thực thì tôi chỉ nghe lơ mơ về các thứ đó, mà trong trường thì chỉ học đại khái. Ngày đầu tiên làm việc, ông cụ chỉ huy giao cho tôi một hồ sơ kỹ thuật đọc làm quen công việc. Tôi đọc như đọc bùa chú, không hiểu gì cả. Tôi định giả vờ đi xin ra ngoài một chốc rồi trốn luôn. Ra cửa, thấy cái điện thoại công cộng, tôi kêu đến sở cho chồng bảo là công việc khó lắm, không thể làm nổi đầu, báo cho anh biết là tôi sẽ 'chém về'. Tôi khóc trong điện thoại và giận chồng kinh khủng. Anh bảo khoan đã, đừng hấp tấp, lén chụp toàn bộ hồ sơ đem về nhà, tối nay nghiên cứu đã, rồi chườn cũng không muộn. Tôi xem như mình đã nghĩ sẵn, ăn nói bô bô, không sợ gì ai cả, nói chuyện tiếu lâm cho cụ già cười chơi. Tối hôm đó, sau

bữa cơm, hai vợ chồng chúi mũi vào hồ sơ nghiên cứu đến khuya. Anh giải nghĩa cho tôi từng công thức, lấy từ đâu ra, tại sao, và các con số tra cứu trong AISC ở khoảng nào. Tôi bớt bi quan và có thêm chút tự tin. Buổi sáng đến sở, đọc tập hồ sơ thêm một lần nữa, ghi nhận những điểm quan trọng, rồi giao lại cho ông cụ chỉ huy, ông hỏi tôi đọc xong chưa, có hiểu gì không, sao đọc mau thế. Tôi gặt đầu nói là hiểu. Ông có vẻ không tin, lật hồ sơ kiểm tra tôi vài ba công thức tính toán, hỏi tại sao dùng công thức này mà không dùng công thức khác. Tôi trả lời song suốt vì đêm qua đã được chỉ dẫn rõ ràng. Ông cụ khen tôi mau mắn, và giao việc liền. Tôi lại không biết phải khởi sự từ đâu, làm gì, kêu điện thoại cho chồng hỏi. Anh cũng không thể

trả lời được. Tôi lại đem về nhà, đêm đêm hai vợ chồng cùng làm việc sở. Nhờ vậy mà công việc làm vừa mau, vừa cẩn thận, ông cụ kiểm soát bản tính toán của tôi, khên tôi hết lời. Về sau này, có nhiều kinh nghiệm và tự tin hơn, tôi không cần giấu cái dốt của mình, có gì không biết, không hiểu cứ hỏi thẳng. Chẳng có ngại gì cả. Không tội gì mà đem công việc sở về nhà. Ngoại trừ khi cần phải đọc sách để giải quyết các công việc mới lạ, đọc sách ở nhà thoải mái hơn, dễ hiểu hơn, và có gì thì bàn với chồng tôi, chia xẻ cũng vui.

Thế là tôi học được nghề Công Chánh của chồng, Nếu tôi không lấy chồng Công Chánh thì chắc tôi cũng chẳng bao giờ biết đến cái ngành này.

DHTT mùa hạ 1996

PHÂN ƯU

Ái Hữu Công Chánh thành kính phân ưu cùng các gia đình quý vị:

- AH Trương Đức Nguyên đã tạ thế ngày 18 tháng 7 năm 1996 tại Connecticut, hưởng thọ 63 tuổi.
- Cụ Đào Mạnh Nghiêm, Nhạc Phụ AH Nguyễn Văn Khoa thất lạc ngày 30 tháng 5 năm 1996 tại Canada hưởng thọ 72 tuổi.
- Cụ Nguyễn Văn Trụ thân phụ AH Nguyễn Văn Dung thất lạc ngày 10 tháng 8 năm 1996 tại Sài Gòn hưởng thọ 86 tuổi.
- Cụ Nguyễn Đình Hiếu thân phụ AH Nguyễn Đình Thanh thất lạc ngày 22 tháng 6 năm 1996 tại Bến Tre Việt Nam hưởng thọ 80 tuổi.
- Cụ Bà Nguyễn Duy Tân thân mẫu AH Nguyễn Duy Tâm thất lạc ngày 28 tháng 6 năm 1996 tại Úc Châu hưởng thọ 80 tuổi.
- Cụ Trịnh Ngọc Sanh thân phụ AH Eugene Trinh

& Trịnh Hảo Tâm thất lạc ngày 27 tháng 2 năm 1996.

- Cụ Hoa Văn Mùi, thân phụ AH Hoa Trường Xuân thất lạc ngày 12 tháng 5 năm 1996 tại Sài Gòn hưởng thọ 89 tuổi.
- Cụ Bà Tôn Thất Đào, thân mẫu AH Tôn Thất Thiệu thất lạc ngày 30 tháng 11 năm 1996 tại Nam California hưởng thọ 88 tuổi.
- Bà Nguyễn Hữu Minh, thân mẫu AH Nguyễn Hữu Hùng thất lạc ngày 30 tháng 10 năm 1996 tại hưởng thọ 72 tuổi.
- AH Nguyễn Ngọc Út thất lạc ngày 11 tháng 10 năm 1996 tại San Francisco hưởng thọ 74 tuổi.
- AH Phạm Văn Ba thất lạc ngày 11 tháng 10 năm 1996 tại hưởng thọ 80 tuổi.
- Cụ Bà Nhạc Mẫu AH Nguyễn Phan Anh thất lạc tháng 9 năm 1996 tại Việt Nam.
- Cụ Ngô Văn Thiệt, thân phụ AH Ngô Công Cẩm thất lạc ngày 10 tháng 9 năm 1996 tại hưởng thọ 86 tuổi.

Ái Hữu Công Chánh xin chia buồn cùng quý Ái Hữu và tang quyến, kính cầu nguyện cho quý Cụ sớm về nơi tiên cảnh.